

S. P.

8

10

Tam diu, Pater clarissime, quoniam tuis litteris respondere -
distuli, ut videtur mihi potius ad te scribere quam rescribere,
quod guidum mea, ut fatetur accidit culpa. Nec tanquam inno-
mentem incusso, paullulum enim restat excusationis. Mirabilis
quid tardum profiram, at ubi audieris, tunc, scio aliqua, ex
parte desideri opinionem adiuvis. Ministris nos colloquia
D. Erasmi discere, id est diu, nimimum manu eova ura decima
a prandio secunda, et vesperi sexta, quam eorum opistolis
et versibus conponendis impetrare solibamus, hoc inquam
tempus iam ademptum nobis est, non mirum igitur in scribendis
litteris signias solito ^{mi} pugnare, Dicis fortassis, cur tu minus
quam frater? illi non conponenda carminum erat materia
ut mihi, quam etiam ante veritatem tuam absolvere et ad -
te mittere putavram ut ruperit. Habet causam, certam -
diam silurum, Tam vero cum in mea manu non esse videtur
ut absolvam non potui non ad te primo nuntio aliquid littera -
rum dare. Sed iam satis excusationum, ut ad alia -
procedam. Vnde legatum sic fuisse non te arbitror -
latore, Ibi, cum D. Lier qui continuo illi adserat -
de me ut fore fit predicasse, accersit me, ad te cum Joannem
canos, illi continuo cantiones aliquot Gallicas posse;

10

profiro librum, eante simul testudine et voc³, ita ut ibi
caro mea plus minus hora trivissima, ego interim ut cithara illa
apud Dionysium, sive non minus oblectabar quam ille carta
spurioram enim ut quis tali accidet, qualem cum seruus apud
legatos Danie, sed rite. Tandem rumpebatur quinta, cumq;
rovam ne vobis applicari simalarem illi sua lingua. R.
Basta inquit, et simul cum dicto abiit, mox et ego
sudans levavi. Plura que scribam non habeo. Omnia enim
iam materiam praecepit fratr. Restat ut te Doo Opt. Max.
commendem. Hagi-comitis, Anno 1600

Tui observantissimus

Constantius Huygens
a. 1600

A Monsieur

Monsr. Huygens Secretair
du conseil d'etat,

A

Wroet

